

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א"!

גליון פ"ז – כ נסלו – כ אדר – כ סיון – כ אלול

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא רבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, כדי שוביאתי התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי נדיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שכט – על מי מחללין שבת

ה. מצא עליונים מתים לא יאמר כבר מתו תחתונים אלא
מפקח עליהם שמא עדיין הם חיים:

ו. עכ"ם שצרו על עירות ישראל אם באו על עסקי ממון אין
מחללין עליהם את השבת באו על עסקי נפשות ואפילו
סתם יוצאים עליהם בכלי זיין ומחללין עליהם את השבת
ובעיר הסמוכה לספר אפילו לא באו אלא על עסקי תבן
וקש מחללין עליהם את השבת. הגה: ואפילו לא באו עדיין
אלא רוצים לבוא (אור זרוע):

ז. יש מי שאומר שבזמן הזה אפילו באו על עסקי ממון
מחללין שאם לא יניחנו ישראל לשלול ולבזז ממנו יהרגנו
והוי עסקי נפשות (ומכל מקום הכל לפי הענין) (פסקי מהרא"י
סימן ק"ט):

ח. הרואה ספינה שיש בה ישראל המטורפת בים וכן נהר
שוטף וכן יחיד הנרדף בפני עכ"ם מצוה על כל אדם
לחלל עליהם שבת כדי להצילם. (ועיין לעיל סוף סימן ש"ז
מי שרוצים לאנסו אם מחללין עליו שבת):

ט. כל היוצאים להציל חוזרים בכלי זינים למקומם:

סימן של – דיני יולדת בשבת, ובו י"א סעיפים

א. יולדת היא כחולה שיש בו סכנה ומחללין עליה השבת
לכל מה שצריכה קוראין לה חכמה ממקום למקום
ומילדין (אותה) ומדליקין לה נר אפילו היא סומא ומכל
מקום בכל מה שיכולין לשנות משנין כגון אם צריכים
להביא לה כלי מביאו לה חברתה תלוי בשערה וכן כל
כיוצא בזה:

ב. עכ"ם אין מילדין אותם בשבת אפילו בדבר שאין בו
חילול שבת:

ג. נקראת יולדת לחלל עליה שבת משתשב על המשבר או
משעה שהדם שותת ויורד או משעה שחברותיה נושאות
אותה בזרועותיה שאין בה כח להלוך כיון שנראה אחד
מאלו מחללין עליה את השבת:

ד. כל שלשה ימים הראשונים אפילו אמרה אינה צריכה
מחללין עליה את השבת משלשה ועד ז' אמרה אינה
צריכה אין מחללין מכאן ואילך אפילו אמרה צריכה אני
אין מחללין עליה אלא הרי היא עד שלשים יום כחולה
שאינ בו סכנה:

ה. היושבת על המשבר ומתה מביאין סכין בשבת אפילו דרך
רשות הרבים וקורעים בטנה ומוציאים הולד שמא ימצא
חי. הגה: ומה שאין נוהגין עכשיו כן אפילו בחול משום דאין
בקיאין להכיר במיתת האם בקרוב כל כך שאפשר לולד לחיות
(איסור וסימנ):

ו. עושין מדורה ליולדת כל שלשים יום ואפילו בתקופת
תמוז (ואם מותרים אחרים להתחמם כנגד המדורה עיין לעיל
סימן רע"ו):

ז. הולד שנולד עושין לו כל צרכיו ומרחיצין אותו ומולחין
אותו וטומנין השליא כדי שיחם הולד וחותרים את הטבור
והני מילי בנוולד לט' או לז' אבל נולד לח' או ספק בן ז' או
בן ח' אין מחללין עליו אלא אם כן גמרו שערו וצפרניו:

ח. נולד לח' או ספק בן ז' או בן ח' שלא גמרו שערו וצפרניו
אסור לטלטלו אבל אמו שוחה עליו ומניקתו מפני צער
החלב שמצעררה וכן היא בעצמה יכולה להוציא בידה
החלב המצער אותה:

ט. מישרים אברי הולד שנתפרקו מחמת צער הלידה:

י. מותר לכרכו בבגדיו שלא יתעקמו אבריו:

יא. אם נפלה ערלת גרון הולד מותר לשום אצבע לתוך פיו
ולסלק הערלה למקומה אף על פי שפעמים שמקיא:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון פ']